

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum 25. 3. 2012

Skupina divadla MDB
Oravec

Vaše jméno Dorota Lichvárová, Vladimír

Demografické údaje o respondentovi

Věk 41

Pohlaví:

Studium stredoškolské

Povolání doručovatelka

Poznámky

Přepis rozhovoru

Vraveli ste, že ste boli včera v Mestskom divadle; čo to bolo?

To byl jazzový muzikál Jazz Side Story a moc se mi to líbilo, jako bylo to úchvatný – už jako že prostě hudebníci byli na pódiu i herci byli na pódiu, potom zpěváci byli taky na pódiu, byly tam krásná scéna taneční. Něco takového, my jsme byli v první řadě, takže jsem tam moc neviděla zdola. Něco tak úžasnýho... Fakt se mi to líbilo.

A například, keby ste mali tú možnosť, ísť na to ešte raz a pozrieť si to z iného sedadla, kdeže ste vraveli, že ste veľa nevideli.

Ano, ano, kdybych se na to podívala, z jiného sedadla trochu víš... já si vždycky objednávám sedadla hodně dopředu...

A môžem sa spýtať, máte predplatné alebo nie?

Já předplatný jsem měla, teďka nemám, jsem to pustila, protože jsem měla jinou práci, protože jsem měla směny a teďka mám práci jenom ve dne, ale těžko je předplatný získat.

Keď idete do Mestského divadla, na čo sa tešíte? Teda, predpokladám, že sa tešíte, tak...

Těším se prostě na ten umělecký zážitek, na celý ten soubor, ne herce...

Máte aj nejakých obľúbených?

Dušana Vitázka, Petra Gazdika, muže, ženy, mně se líbí skoro všichni, akurát Stano Slovák, toho nemusím.

On už asi skôr iba tá réžia. A teda, všímate si napríklad aj výpravu?

Ano. Scénografie, kulisy...

A čo hovoríte na to?

No úplne úžasný, no. Žiadny jiný divadla to prostě nemají. Ani v Praze, já chodím taky do Prahy ještě, do divadla.

A kam do Prahy?

Na muzikály a řeknu vám na Městské divadlo, na to já nedám dopustit. Jaký mají kulisy a tu výpravu, scénografii... můj syn studuje hereckou fakultu, první ročník, scénografii...

Tak to budete mať z prvej ruky.

Právě, ale on to Městský divadlo – taky by tam strašně rád, ale bohužel, mají to spíš v Mahence.

A keď idete do toho divadla, vnímate to jako oddych, snažím sa opýtať, keď idete do toho divadla, jako to vnímate, chápem, že idete na tých hercov, na tú scénografiu, prostě umelecký zážitok, ale tá druhá stránka toho, že, čo ja viem, oddýchnutie...

Tak já si při tom oddechu jo, můžu říct, že je to pro mne takový relax, to je takové moje přání, že se můžu na něco těšit, když vím dopředu, že do toho divadla jdu.

A teda vraveli ste, že ste na tie muzikály; idete niekedy aj na činohernú scénu?

Taky, akorát teďka jsme měli problém sehnat lístky na Zkrocení zlé ženy, ale sehnali jsme.

Taky se mi to líbí, jít na tu činohru. Teda já to divadlo miluju už od malička, nestudovala jsme divadlo, ale dělala jsem amatérské divadlo.

Tak to je úžasné, že máte k tomu taký vrúcny vzťah. Upřednostňujete tú muzikálovú scénu alebo...

Upřednostňuju muzikálovú scénu.

Máte nejaké očakávania, keď idete do divadla?

Ne. Já se nechávám vždycky překvapit. Nesleduju ani kdo tam zpívá, prostě – nechávám se překvapit.

Čiže napríklad, nepozeráte si ferman, kto tam bude?

Ne, ne, ne. Třeba minule, Kvítek z horroru, že to bude nudný, něco jako Adéla ještě nevečeřela, ale můžu vám říct, že to jsem ještě nezažila, to jsem se tak nasmála, to bylo skvělý. My nejsme z Brna, my jsme kousíček od Brna a prostě přítel musí mít vždycky místa do první řady, aby dobře viděl.

Keď máte tých obľúbených hercov, vnímate ich aj keď účinkujú nielen v divadle, ale aj v televízii?

Ano, přesně tak, pani Vitázkovou, Martin Havelka...

Teraz vás môžem upozorniť na nové, mal včera začať nový seriál Prvý krok...

Ano, já jsem si to nahrávala...

U nás už bol dávno premiérovaný...

Na Slovensku?

Před dvoma rokmi. Máte aj nejakú osobnú skúsenosť s nejakými hercami?

Jo, něco ano, třeba s tím Martinem Havelkou, třeba dobročinný účely, nebo Divadelní svět, rozdávám ty masky... na tom náměstí, jo? S paní Antalovou máme vztah, ona bydlí v Bohnicích a já jsem tam doučovala patnáct let.

A čo vás vedie k návšteve Mestského divadla, myslím konkrétne tohoto divadla, či vyhl'adávate ich repertoár alebo je to stretnutie s priateľmi, spoločenská udalosť?

Je to spíš jako střetnutí s přáteli a ještě ten repertoár, tak dohromady, jo? Anebo když mi přijede nějaká návštěva z ciziny, tak je, samozřejmě, vezmu. Do divadla.

Takže to beriete ako reprezentačný prvok?

Přesně tak.

A môžem sa spýtať; s kým chodíte do divadla?

Tak s přítelem a беру někdy i celou rodinu což je babička, maminka, jo? To mají vždycky rády k narozeninám nebo...

A keď idete do toho divadla, tak skôr vy iniciujete tú návštevu alebo niekto iný?

Já. Já jsem taková organizátorka.

Tá hlavná hybná sila.

Ano, přesně, protože přítel, ten divadlo vůbec nemusel.

Ste ho tak pritiahli k tomu.

Ano, přesně tak. A teďka nemůže vynechat. Teď prvního jdeme na Papežku.

Zas bude zábava...

Zas bude zábava, už se na to těším.

A jako sa pripravujete na návštěvu divadla? Myslím, najprv z tej stránky vonkajšej, dajme tomu, že si dáte čas na to, aby ste sa obliekli alebo...

To spíš ani tak ne, vzhledem ke své práci ani ne, to spíš deset patnáct minut, víc ne.

Že jako vám čas dovolí. No a potom, č osa týka obsahu daného kusu, ktorý sa práve hrá, tak prečítate si niekedy recenziu dopredu alebo obsah o čom to bude?

Ne, ne, ne. Ne. Nechávám se pak překvapit. Když se dívám na nějaký ten program a když mě zaujme třeba název, tak se podívám aspoň na něco, na nějaký kousek.

A teda podľa čoho si vyberiete v tom programe? Například, je to svetový muzikál alebo český alebo priamo produkt Mestského divadla?

Spíš produkce Městského divadla, spíš takový historický anebo spojení takového jakoby historického a moderny, jo? Prostě ty prvky anebo starší muzikál, a když se jakoby ví, že mají jakoby starý muzikál a tu dnešní generaci, tu mladou generaci dostane...

Že dokážu to pritiahnuť. A zaujíma vás niekedy potom, čo ste videli dané dielo...

Zajíma, ano, někdy to utkvěje, že si přečtu tu knížku anebo prostě něco takového.

A môžem sa spýtať, konkrétne, či vás niečo tak oslovilo, inšpirovalo?

Třeba Červený a černý.

A zaujíma vás niekedy autor alebo réžia? Alebo to beriete ako celok a, dajme tomu, potom tú náhodnosť?

Já to беру spíš jako celek; ta režie ani tak ne. Ne.

Vadí vám, keď príde do divadla niekto nevhodne oblečený?

Ano celkem... nemám to ráda.

Alebo – nemáte to rada?

Celkem mně to vadí. Jako třeba ty, já nevím, no. Rifle a tak. Je to spíš ta mladá generace, a když je to nějaká, já nevím, v padesáti letech, tak...

A môžem sa spýtať, že prečo? Dôvod, že prečo vám to vadí – myslíte si, že to tam nepatrí alebo...

Já bych řekla, že je to nějaká ta společenská událost, že to tam prosté nepatří.

A pohoršuje vás to?

Ani né zatím. Zase... Nevím. Když je to třeba v té Praze, tak mě to pohoršilo, když je to v tom Městském divadle, tak je to takový volnější.

Všimnete si, že vás to zaujme...

Ano, všimnu si...

...alebo prejdete to...

...všimnu si, ale nic neříkám.

Technická otázka. Vyhovujú vám prestávky v Mestskom divadle?

No já tak, kdyby bylo po mém, tak přestávky by nemuseli být vůbec.

Aha, tak chcete mať tak intenzívne všetko? Naraz.

Jo. Já ty přestávky, jako některé ty přestávky jsou fakt jako zdravotní, já myslím, že by to tak stačilo, já nevím kolik to je, jestli patnáct nebo deset minut.

Ale dajme tomu, nezvyšovať tú frekvenciu.

Ne.

A teda, keď už musíte ísť na tú prestávku, tak čo počas nej robíte? Využijete toaletu?

Já si spíš prohlížím, já nevím, jenom si to projdu po tom divadle. Postavím se k pokladně, jestli nemají volné lístky na představení a jinak nemusím do toho občerstvení a tak. Podle toho s kým tam jsem, no, když jsem sama, tak ne, ale když tam jsem s nějakýma přáteli, tak si dáme třeba nějaký to... třeba chlebiček.

A teda na činohernej scéne, súčasťou toho sú aj také minivýstavy, venujete tomu niekedy pozornosť?

Já tomu věnuji pozornost každopádně, že to jsou nějaký ty, výtvarný umění nebo nějaký ty obrazy, fotografie, tak já tomu věnuju pozornost. Já bych to řekla, takový ten umělecký směr...

Že to beriete ako celkok, všetko dokopy...

Tak nějak.

A vyhl'adávate to niekedy aj po divadle? Tú výstavu?

Jako po divadle, jo.

Navštevujete aj Divadelný klub?

Ne. Ještě jsem se na to nezmohla.

A chceli by ste?

Ráda. Ráda bych.

A čo vás drží?

Spíš to, že nejsem jakoby z Brna, jo. A mám ještě jakoby rodinu a časově... a s maminkou je to jakoby taky těžký, teďka, zdravotně, jako je špatně na tom. Tak časově.

A navštevujete aj nejaké iné kultúrne akcie okrem divadla? Myslím kino alebo výstavy...

Kino, výstavy, já jsem takový ten kulturní člověk. Vždycky vytáhnou toho přítele na nějaký výstavy i do Prahy jezdíme...

A viete si spomenúť, ja neviem, určite si ráamec, týždeň mesiac, čo ste v poslednej dobe z toho divadla alebo aj z televízie alebo nejakú výstavu, čo ste videli?

Vím, že byla nějaká. Ta doba ledová. To bylo, to bylo, vlastně nějak... v Olympii. A potom jsem byla, před Vánoce v Zemském muzeu, tam byla taky výstava.

A podľa čoho si vyberáte tie iné kultúrne udalosti, tak by som to povedala.

Tak jako, já se spíš dívám, zaujme mě nějaký plakát nebo nějaký billboard...

Dáte na tú reklamu?

Uhm. Když mě to zaujme, tak se dívám na internet – trochu víc.

Takže, dá sa to tak povedať, že ten prvý kontakt je tým, čo ja viem, plakátom a keď vás to zaujme, tak si to ešte viac pozriete na internete.

Ano. Přesně tak. Anebo ještě nějaký ty kulturní časopisy, třeba ten Kult, nebo mi to řekne syn, že by to bylo zajímavý.

A navštevujete aj iné divadlá okrem Mestského divadla?

Tak navštívila jsem to Mahenovo divadlo, já nevím, kdy to bylo, před tři čtvrtě roku, ale s tím jsem byla velice nespokojená, nelíbilo se mi to.

A môžem sa spýtať, čo konkrétne to bolo?

Myslím, že to bylo Radúz a Mahulena, jo? Ale řeknu vám, to jako... už jenom ta atmosféra, že to bylo skoro poloprázdný a nebylo to žádný takový procítěný, myslím, že ti herci - nedělali to na sto procent.

A například, išli ste tam z toho dôvodu, že vám, že ste si povedali, že – ó, Národné divadlo, tak teraz akože tá...

Ano.

...vysoká kultúra...

A ještě jsem byla s přáteli, jako z ciziny – se chtěli podívat na tohle divadlo, na tu architekturu.

Áno, áno – historická budova...

Tak se jim líbila právě ta historická budova víc než to představení.

A keď si vyberiete napríklad to Národné divadlo, tak je to z toho hľadiska, že vám chýba ten určitý prvok v tom Mestskom divadle alebo je to len čistý váš záujem?

Spíš jenom tak zájem, že oni chtěou vidět Mahenovo divadlo – jako architekturu, zevnitř.

Že například keby tí známi tu neboli alebo respektive nechceli by vidieť tú architekturu, tak by ste nemali dôvod...

Tak bych tam asi nešla, jenom jsem tam byla jednou, z jistého důvodu, že jsem tam chtěla vidět toho Zlatýho draka, to byl takovej muzikál, a to se mi náhodou líbilo.

Takže všetko, č osa vám páči na divadle, dostávate v tom Mestskom? Alebo ešte chodievate niekde inde?

Ne, ne, ne. Teďka už jako říkám, už jsem... jako, fakt prostě jenom Městské divadlo, tomu dávám přednost, že už žádná Praha. Protože bych řekla, že ti herci nedělají fakt na sto procent jak tady.

Tak tam je to asi skôr o tých hviezdach.

Ano, přesně tak, no. Tady se oni za ty hvězdy nepovažují.

Dokážete si predstaviť, že by ste odišli z divadla skôr ako sa skončilo predstavenie?

Ne, ne. To se mi myslím, to se mi v Městském ještě nepodařilo. Ale jednou se mi to podařilo v tom Národním divadle, ale to bylo před třemi rukama, jo?

A čo vás k tomu donútilo? Alebo čo by sa muselo stať, aby ste odišli z divadla?

Říkám nudná nudná hra.

Počkali by ste do prestávky alebo by ste odišli...

Počkala bych do přestávky.

Vytrpeli by ste to.

Uhm.

A čo v takom prípade, keby prestávka nebola?

Tak bych to vytrpěla do konce.

Ste taká trpitel'ka?

Uhm. Jo, jo. Když jsem si to zaplatila, tak bych to...

A spomeniete si, kedy ste boli prvýkrát v divadle? Celkovo v divadle.

To mi bylo asi šest nebo sedm let a byla jsem tam s babičkou.

A aký to bol zážitok?

Mně se to moc líbilo. To jsem ještě chodila do toho Mahenovho divadla, to vlastně bylo ještě místo toho Městského Divadlo bratří Mrštíků a tam jsem taky chodila dvakrát třikrát.

A spomeniete si, kedy ste boli po prvýkrát v Mestskom divadle?

Tak to bylo před, počkat, já to spočítám...

Tak približne, to nemusí byť rok.

Tak, před takovýma třinácti letama. Se svým bývalým manželem. On mě tam dotáhl. To jsem byla na té činoherní scéně.

A je pre vás divadlo finančne nákladná záležitosť?

Tak v dnešní době je to finančně nákladná záležitost, ale já si ty peníze, prostě, na to divadlo... radši budu na něčem jiném šetřit než...

A uvítali by ste, keby tie lístky stáli menej?

No samozřejmě, určitě jo. Já bych řekla, že to bude stoupat, jo? Nemají ty příspěvky od toho města.

A tak, Mestské divadlo je na tom dobře...

Dívala jsem se, bylo napsaný, že je to o trochu dražší, teďka, ty lístky, a taky myslím, že je to věčně vyprodaný. A člověk když si má sehnat lístky, tak musí toho patnáctýho šestnáctýho sedět u internetu nebo stát tam tu frontu.

Takže dávate prednosť tomu internetu?

Většinou jo. Já si vždycky objednáám o měsíc dopředu.

(pozn. Dlhá prestávka, dohadzovanie ďalšieho respondenta a ozrejenie výskumu aj v ostatných divadlech – Hadivadlo, Husa...)

No vidíte, tam jsem ještě nebyla.

V Hadivadle?

(citoslovce záporu)

A ani vás to neťahá?

Ne, netahá.

A například u Bolka Polívku?

Tam jsem byla, tam jsem chodila často, když jsem dělala na té poště.

A páčilo sa vám?

Páčilo. Tam jsem se nasmála při každém představení. Nevěděla jsem jestli mám brečet nebo se smát.

Smiech cez slzy jako u Čechova.

Přesně tak.

A vy sa venujete tomu amatérskému divadlu vo voľnom čase?

Ve volném čase, no.

Ako koníček?

Jako koníček, no. A taky jsem měla národního pana režiséra bývalého, taky režíroval to Mahenovo divadlo, pana Taubera, on má teďka nějaký soubor v Židenicích, tak jsem se tam byla taky podívat – dvakrát třikrát. Takže k tomu divadlu už od malička prostě... rodiče zrovna to divadlo nemuseli.

A vy ste išli proti tomu.

Ano, já sem šla, i když jsem byla malá, prostě jsem si koupila tu permanentku do divadla na operu i na činohru.

A chodíte například aj teraz na operu?

Někdy. Někdy. Když je třeba Verdi nebo... ale sama. Protože přítel, ten nemusí. Tak jsem ráda, že aspoň ten muzikál.

Áno, je to také ťažšie. Člověk musí mat' výdrž.

Ano, přesně.

A čo hráte v tom amatérskom súbore? Vyberáte si niečo špecifické?

Nějaký pohádky pro děti. Anebo děláme pohádky jakoby svoje vlastní. Že to vždycky někdo od nás napíše, a potom to hrajeme. Třeba před těma Vánoce a je to teda náročný, jo? Když to má člověk koníček.

A keď je to pre tie deti, tak to hneď uvidíte, či to funguje alebo nie.

Přesně tak. Vždycky to funguje. (smiech) A já ten muzikál mám ráda, protože vlastně já tu muziku pořád vlastně žiju. Já si prostě při své práci, když si jdu, tak si tu melodii, třeba z Chicaga, zpívám. Nebo si ji prostě notuju.

A například, nájdete si to niekedy aj na internete?

Najdu si to i na internetu, si tu stahuju no. A nebo teď na Vánoce jsme byli na Popelce, muzikálu na ledě, nebo Mrazíkovi, to bylo úchvatný. A byly jsme v neděli na tom Broadway v tom Rondu a můžu říct, že jako absolutně nespokojená. Bylo to takový moc moc komorní, moc komfortní, moc takový, takový... nafoukli to. Nebyl tam ten uměleckej zážitek, nebyli tam ty emoce.

Že bola to skôr taká show.

Že už na to nikdy nejdu. Přemluvil mě přítel, abychom šli a zase jsme byli v první řadě, jako vždycky, to měl být dárek k narozeninám pro mne. My si dáváme takový dárky. Vždycky jdeme do divadla. Já tím žiju, se na to těším, prostě strašně moc. Já jsem otevřená i těm novým směrům, mám ráda i rap, jo? Nebo hip hop nebo techno, já si musím tancovat.

Pred tým jako idete do divadla s priateľmi, idete si niekam posedíte, rozprávať sa o tom, čo uvidíte, alebo potom?

Spíš až potom. Až po divadle.

A je to taký váš pravidelný rituál?

Není to pravidelní rituál, prostě, jak kdo může.

Asi je to odvodené od toho času?

Přesně tak. Říkám, já do toho Městského divadla беру Němce, Francouze, já tam mám rodinu, příbuzenstvo.

Je to také reprezentatívne.

Přesně tak. Jde hlavně o tu reprezentaci, oni chtějí jít na to nejlepší.

Takže vy hľadáte, že čo pôjde a...

Ano.

...podľa toho vyberáte.

Přesně tak. Když se mi ohlásí o měsíc dopředu, tak...

A dajú sa zohnať lístky...

A dají sehnat lístky, přesně tak.

Jako tak priemerne často chodíte?

Tak já nevím, někdy je to, fakt říkám, spontánně, podle toho, jak seženu lístky, říkám, jednou za měsíc bych chtěla určitě a někdy to vyjde, že mám třikrát za měsíc, že mám třeba v březnu tu Papežku a třicátýho mám Zkrocení zlé ženy.

A už ste ju videli? To Skrotenie...

Zkrocení jsem viděla, ale v jiném divadle – v Městském ne, v tom Mahenově.

A budete porovnávať?

Budu porovnávat, jo. Uhm. A ještě v Praze na těch Shakespearovských slavnostech.

A chodíte...

Ano, chodím, a když jsou Shakespearovský slavnosti tady v Brně, tak chodím i tady. Taky se mi to líbilo. Ale není to prostě tak jak to Městský. A byla jsem i v tom Slavkově, tam dávali toho Jesus Christ Superstar na zámku, to se mi taky líbilo. Kousíček mám vlastně chalupu – ve Vyškově... Já vlastně chodívám i na takový ty festivaly...

Divadelné?

Jo, divadelní.

A vyhľadávate aj iný typ divadla? Nie taký ten klasický, ale, čo ja viem, alternatívne alebo tanečné?

No, tak vyhledávám, občas vyhledávám, když mě to zaujme, třeba někde na dovolené...

A kde si všimnete...

V té reklamě, nebo těch billboardech.

A například je to v tej tramvaji alebo na tej tramvaji alebo, čo ja viem, na stĺpoch?

Spíš na sloupech, jo? Ani v té tramvaji ne, ale na sloupech jo. A když jsem úředně v tom jiným městě, tak to je právě na těch sloupech. První co jdu do nějakýho infocentra, koupit si pohled, podívat se co tam je, nějaký památky... Chci být taková jako znalá. Aby když přijede nějaká návštěva, mohla doporučit kam, co vidět.

A stretli st esa s tým, že prišiel niekto, koho ste zavolali do Mestského divadla alebo niekam inam, a že vám sa dané predstavenie veľmi páčilo a im veľmi nie?

No, zatím jsem to velmi nezažila, zatím ne.

Dobře vyzeráte.

Asi i ten žánr muzikál, jinak bych ani nevybrala, ale ta hudba, i když tomu třeba nerozumí, ta hudba je prostě jako... nadchne.

Je to univerzálné.

Asi tak. Já mám samí takový lidičky s tou hudbou spojený. Před časem jsem měla návštěvu z Ruska a i jim se to líbilo. Zrovna ten Jesus Christ Superstar.

A boli ste aj niekedy niekde v zahraničí v divadle? Myslím, mimo Českej republiky.

To jsem byla jenom v Itálii na opeře.

A čo to bolo za operu?

Aida. Zrovna v té La Scale, to jsem dostala taky k narozeninám, ke čtyřicátinám tedy.

A bol to veľký zážitok?

Byl to velký zážitek, stálo to zato, ale přítel tedy trpěl. Zážitek z divadla celkově...

Aj z budovy, aj z...

Ano.

...opery, aj z predstavenia...

Ano, přesně tak. On ví, že jediné co chci, je divadlo. On říká, že když je po divadle, ta atmosféra, že to má působnost na oba. A to tam můžete taky klidně napsat – na sex, na všechno, taková uvolněnost. Prostě ty city tam hrají velkou roli. Člověk když to divadlo hraje, vžije se do té role, může hrát víc těch životů.

A máte vyslovene nejaký oblíbený žáner, ktorý vyhl'adávate? Viac chodíte na tie komédie alebo chcete tú drámu alebo niečo tragické?

No tak to spíš...

Proste, zaujme vás titul, tak idete a je jedno...

Tak nějak. Ty komedie nemusím zrovna, já se nemusím dívat ani na tu televizi... Když je to dobře zahráný tak... Ale třeba mě nadchl ten Sluha dvou pánů na tom Špilberku na Shakespearových slavnostech. Jak tam hrál pan Donutil, to bylo skvělé. Vyšlo počasí, a taky zrovna komedie, jo? Klidně bych se na to podívala znova. Když se to hraje v televizi, tak si to nahraju, mám to schovaný, nebo si kupuji DVD-čka s muzikálem a mám vlastně všechny.

Kupujete tie zahraničné alebo aj nejaké tie české?

Spíš ty české než ty zahraniční. Italština je taky krásná řeč, ale čeština...

Je vám to bližšie.

A slovensky jsem taky teď zrovna viděla, ale to bylo v televizi, to bylo na dvojce, ale to bylo... nějaká Perinbába, to bylo taky hezký divadlo, líbilo se mi to, i když to bylo ve slovenštině. Slovenština je taková, řekla bych citovější než čeština. Někdy, můžu vám říci, někdy se stydím, že v tom divadle brečím.

Prečo?

I když je to třeba komedie, to brečím smíchem.

No jasne, tak by to malo byť. Keď sa člověk ide zabavit', tak sa ide zabavit'.

Mně to potom každý říká, že proč brečím. Já brečím fakt tím štěstím. Že se mi to tak líbilo.

A například, keď host'ujú nejaké iné súbory v Mestskom divadle, tak idete sa podívať'?

Právě byl ten Divadelní festival, tak jsem byla, tam bylo Jméno růže, to bylo jiné divadlo než to české a taky se mi to líbilo, že to bylo tak celkem dobře zahrané, nepoznala bych, že to bylo český.

Že to bola ich produkcia.

Uhm. Já bych chtěla s nimi strašně ráda spolupracovat', jako pomoci Městskému divadlu...

Myslíte, že potrebujú pomoc?

No myslím, že ani ne. Nepotřebujou, ale třeba v organizaci, když mají ten Divadelní svět, nebo nějaký festival, vždycky se ozvou na internetu, jestli bych mohla nemohla. Už to vlastně dělám pět let.

Ako, že im pomáhate?

Uhm, jo.

To som ani nevedela, že oslovujú Pudí.

Jo, uhm, jo. Přesně tak, oslovujou.

A to st esa nejako sama prihlásili?

Já jsem se přihlásila, to jsem si našla na internetu, stránka Městského divadla a jsem se přihlásila – že hledají dobrovolníky na rozdávání těch masek, nebo na nějakém stánku, tak vždycky rej masek, to je v květnu. Protože chci stále poznávat nové lidi.